

Ananın Duası

Soğuk ve dondurucu bir kış gecesi idi. Annesi yattığı yerden oğluna seslenip su istedi. Bâyezîd-i Bistâmî (rahmetullahi aleyh) hemen fırlayıp su testisini almaya gitti. Fakat testide su kalmadığından çeşmeden doldurup geldi. Buzlarla kaplı testi ile annesinin başına geldiğinde, tekrar uyduğunu gördü. Uyandırmaya kıyamadı. O halde bekledi. Nihayet annesi uyandı ve “Su, su!” diye mırıldandı. Bâyezîd (rahmetullahi aleyh) elinde testi bekliyordu. Şiddetli soğuk te’siri ile eli donmuş parmakları testiye yapışmış idi. Bu hâli gören annesi; “Yavrum, testi niçin yere koymuyorsun da elinde bekletiyorsun?” dedi.

Bâyezîd-i Bistâmî; “Anneciğim uyandığınız zaman, suyu hemen verebilmek için elimde bekletiyorum” dedi. Bunun üzerine annesi; “Yâ Rabbi! Ben oğlumdan razıyım. Sen de razı ol!” diye cânü gönülden dua etti. Belki de annesinin bu duası sebebiyle, Allahü teâlâ ona evliyalığın çok yüksek mertebelerine kavuşmağı ihsan etti.

Bir gün yakınları kendisine; “Efendim, filan yerde büyük bir zât var. Fazilet ve keramet sahibi bir velîdir” dediler ve daha başka sözlerle o zâtı çok medh ettiklerinde; Bâyezîd-i Bistâmî; “Madem öyledir. O halde o büyük zâtı ziyarete gitmemiz lâzım oldu” buyurdular. Talebelerinden bâzıları ile birlikte, o zâtın bulunduğu yere geldiler. Bâyezîd-i Bistâmî (rahmetullahi aleyh) bildirilen zâtın, kibleye karşı tükürdüğünü gördü. Görüşmekten vazgeçip derhal geri döndü. Sonra o kimse hakkında şöyle buyurdu: “Dînin hükümlerini yerine getirmekte, sünnet-i seniyyeye uymakta ve edebe riâyette zayıf olan birisine, nasıl olur da keramet sahibi denilir. Bunun, Allahü teâlânın evliyasından olması mümkün değildir.”

Kaynak: İslam Tarihi Ansiklopedisi / Cild 3